

СЕГА, НА РАБО

Изнесеното въ нашия вестникъ, като с ние на истината по поземления въпросъ въ край въ настоящата му фаза, внесе едно гол коение между нашитъ селски стопани и п пжтя на една зловредна и пагубна пропаганда.

Всички ония, които имаха възможностъ ятъ лично обясненията на комисарътъ за Д. 2. Каракуневъ за задачата на комисиятъ, кои настоящемъ работятъ въ нашата провинция чина, по който правителството е решило окю да разреши поземления проблемъ, остана видно задоволени, схващайки колко възбено хватно е проученъ този тъй жизненъ въпросъ.

Съ няколко думи решението на правите. следното: отъ разполагаемата държавча з отъ отдели въ всяко село една резерва за озе на мѣстнитъ безимотни и малоимотни жит се определи земя за настаняване на пресе, отъ сев. Добруджа и останолата свободна з се раздаде на сръднитъ селски стопани среи тата имъ отъ румънската държава една частъ отъ поземлената имъ собственост. Н ония, на които не ще може да бжд повърнат третинка тя ще бжде заплатена по задово ничинъ още тази есенъ.

При това положение ние смятаме, че налага на всички ония, които ги занимаватъ ржанскитъ обществени въпроси да направятъ възможно, щото добритъ натъргния на пра вото и неговитъ висши органи да бждатъ п въ изпълнение по най-задоволителенъ начинъ. ще даваме указания какво трѣбва да се прав ва направление, защото сме убедени, че вси ки мислѣщи знаятъ какво трѣбва да се прав не остане справедливо недоволенъ българинъ благословенъ и отъ Бога край.

Униение и разруха ца ПРИЗНАНИЯТА НА ВИДЕ

Лисабонъ 21. (ГТА) Ви денъ членъ отъ лейбъ- ристката партия, който пристигна напоследъкъ въ португалската столица е казалъ на свои при б- ижени тукъ, че следъ последнитъ германски на- радения надъ Лондонъ тамкашното население е било обзето отъ небива- то униение и уплаха. На- родни оратори сж крити- кували въ скривалищата поведението на правител- ството и сж настоявали предъ народа да иска да му бждатъ изяснени при-

чинитъ на тази война, тъй като китъ цели на во сж били официа. вестени.

Следъ нападени

Новия Хър Заде Всенаро, ГОЛЪМА

Загребъ 21. (Ст. Днесъ по обѣдъ с тоя голѣмо всенародно тържество, на което го- вори шефа на правител- ството г. Д-ръ Анте Па- величъ. Площада Св. Мар- ко бѣше великслепно украсенъ съ хърватски, германски и италиански знамена. Войската, мла- дежкитъ организации, хи- ляди селяни и представи- телитъ на Германия и Италия заеха опредѣлени- тѣ имъ мѣста. При при- стигането на г. Павеличъ, придруженъ отъ хърват- ския маршалъ Хатвикъ, народа избухна въ въз- торжени акламации. Ше- фа на правителството се изкачи на красиво деко- рираната естрада и про-

хърватитъ противъ сръб- ското потисничество се увѣнчаха съ успѣхъ. Пре- ди две години писахъ противъ несправедливитъ мирни договори. Днесъ тѣ не сжществуватъ. Ита- лия и Германия сж съ насъ и ни гарантиратъ нашата свбодѣ и неза- висимостъ. (Възторжени одобрения). Отъ сега на- татъкъ Хърватско има опредѣлени граници. За вътрешното положение трѣбва да ви кажа, че е вече ликвидирано окон- чателно съ политика на личнитъ интереси. Коронацията е символъ на суверинитета на Хър-

Военни приготовления въ Турция ВЪ ЦАРИГРАДЪ СЕ ВЗЕМАТЪ ЗАЩИТНИ МЪРКИ

Истанбулъ 21. (Ха- вастъ офи) Турския ми- нистъръ на вътрешнитъ работи нареди да се взе- матъ нови мѣрки за за- щита на Истанбулъ въ случай на въздушно на- падение. По всички гла- вни улици затворници копатъ окопи. Забрана- ва се на населението да излиза въ случай на въ-

здушна бомбардировка. Усилено се строятъ и ре- дица укрепителни рабо- ти въ връзка съ пасив- ната отбрана. Никому не се слоб- щаватъ съображенията, които ржководятъ пра- вителството, когато на- режда тѣзи мѣрки. „Българино, обходи и опо- знай родината, за да я обик- нешъ!“

ИЗНАЦИТЪ НА ПОДРОБНАТА ТУБЕРКУЛОЗА

добрата теберкулоза
ва въ повечето случаи
изабелязано и болния
много късно, че е за-
от нея. Тя започна
суха кашлица, която
ява от време на време
й-силна сутринь къмъ
Понѣкога се появява
ядене и болния често
принуденъ да повърне
отъ храната си. Той
обща отпадналостъ по
по гърдитъ, особено
лючицитъ и по-между
Цвѣта на лицето поч-
е измѣня, става блѣдъ
за ядене намалява,
турата се покачва ве-
реме отъ 36.5 градуса
изъ подъ мишницата
— 38 градуса. При по-
тене или по-голѣма раз-
движение, гимнастика,
ето на температурата
да достигне до 38.5 и
градуса. Пулсътъ се
и достига до 80—100
а. Появява се безсъние.
на се засилва, хракитъ
по влажни, почватъ да
паятъ. Хракитъ отнач-
ѣли, лепкави, а по-сет-
атъ жълтеникави и
ойни пжпки. Често пж-

ти въ хракитъ се появява
ко кръвъ. Общото състояние
се влошава, теглото намалява
а у женитъ менструацията ста-
ва нередовна или спира.
болния се досети на време
се покаже на лѣкаръ, то
едно правилно лѣчение, раз-
тието на болестта може
спре. За голѣмо съжаление по-
вечето болни не обръщатъ ва-
мание на заболѣването си, че
матъ го за обикновена простуда
или кашлица, нѣкои се
затъ сами, а други чакатъ
мине само. Болестта се заси-
ва температурата става по-ви-
сока, хракитъ сж по-изобилни
особено сутринь, появява се
нощно потене. Пулсътъ става
по-бързъ, гласътъ се измѣня
става по-дебелъ и дрезавъ
(пресипналъ), лицето става по-
блѣдо, болезнитъ въ гърдитъ
засилватъ, въобще болестта
напредва доста, следъ което
настъпва третия периодъ
температура достига
до 39 — 40 градуса силна ма-
чителна кашлица, изобилни
жълто-зеленикави хракци, ма-
рия, силно нощни изпотявания
значително отслабване на тя-
то, липса на охота за ядене.

Д-ръ Н. Василев

действието на органи-
въ планинитъ е свър-
загуба на време, сили
тва, единственото въз-
за което е съзнанието
нонъ общественъ и ту-
ки дълъгъ. По-голѣмата
нечленоветъ не е ни-
о, освенъ единъ много
данкъ за тѣхната об-
дезорганизираностъ и
е да сътрудничатъ на
лтурното дѣло на бъл-
туристи. То е само
омняне и подкана къмъ

тѣхъ да приобщатъ и тѣ
лията си къмъ въдъхнове-
туристическо творчество, ко-
надъ 40 години неуморно
гради.

Празнувайки своя агити-
ненъ месецъ, българскитъ
ристи отправятъ горещъ апѣ-
къмъ всички българи отъ
ка България: Обичайте по-
дата и й бждете чести год-
Чрезъ туризма най-добре
служите на Родината!

Найденъ Памукчиев

Продавамъ

ито вършачката, нито трактора се нуждаятъ
отъ ремонтъ.

3. Два цинкови 200 литрови варели и 4 желязни
400 литрови.

Господинъ Ивановъ—Силистрo

ИТЕ ПЛОВДИВСКИТЪ ЦИГАРИ ЗОРИ

—20—

Чатница „Добруджански гласъ“—Добрич

ДОБРУДЖАНСКИ НОЩИ

ДОБРИЯТЪ БАЙ ДОНЮ

„Имашъ ли пари, макаръ и
говедаръ—имашъ ихтибаръ“

Богъ да го прости, добъръ и
веселякъ бѣше бай Доню. Наспо-
рилъ го Господъ съ добъръ имо-
тецъ и много челядъ, него всич-
ки уважаваха и почитаха. Салъ
единъ кусурецъ имаше добриятъ
бай Доню — обичаше да присво-
ява где що види и намѣри, но
затова никой не му се стрѣбше,
защото знаеха, че кой каквото
изгуби и всичко каквото изчезе-
ваше отъ другитъ дворове, нами-
раха ги у бай Доню, който много
любезно ги връщаше, сипѣше
купъ остроумни и шегу и всички

минаваше по реда си, като, че
ли нищо се не случило — просто
една шегу, единъ опитъ, навикъ,
както самъ казваше бай Доню.
Тѣй го пустосваха добритъ му
съседи.

— Бай Доне — ще дойде съ-
седътъ му — да не би нашиятъ
котелъ да е тадява, у васъ?

Бе тукъ, бе тамъ, ще надник-
не съседътъ, ще надникне и бай
Доню и току ще измъкнатъ ко-
тела изъ подъ яхъра.

— Я гледай ти! Дяволски де-
ца, тде го скрили..

Крадецъ ли бѣше бай Доню?
Не! Такъвъ богатъ, имотенъ, по-
читанъ, уважаванъ, па и тѣй до-
бъръ, не можеше да бжде кра-
децъ. Имаше лошъ навикъ —отъ
малкъ. Бѣше свикналъ да при-
бира. Е, често шушукаха, прис-
миваха му се, но предъ него—ни-
то думица. Неговиятъ навикъ по-
знаваха и въ града, където все
тѣй го уважаваха и където, тѣй
да се каже, имаше неограничено
довѣрие, защото богатъ и до-
бъръ бѣше бай Доню. Та нали
единъ день за нищо и никакво
чукче плати тройно по скжпо?
Тѣмко се бѣше качилъ на колата
и най-любезно се збогуваше съ
търговеца предъ дюкяна, току
последниятъ му рече:
—Бай Доне, забрави да платишъ
чукчето.

Тѣй кажи, бе чоджукъ! — за-
срами се бай Доню, па съ види-

мо спокойстви измъкна отъ тор-
бата чукчето, внимателно го по-
разгледа и:

— Та, колко струва казвашъ?

И плати — колкото му казаха.
А чукчето не струваше нито пе-
такъ — бѣше раждясадо, очука-
но, па може да бѣше и захвър-
лено, но той го купи.

— Май е вехтичко, ама из-
бралъ съмъ го вече!

И това би било нищо, нали е на-
викъ, но пусти приятел! На ко-
лата бѣше се качилъ и съселяни-
нѣтъ му Митко. Отъ него се за-
срами, тѣй, стана му криво.

Но когато излѣзоха отъ града
и колата заскрибуца по нерав-
ния пжтъ между пожънатитъ ни-
ви, бай Доню не можа да скрие
мжката си, не се стърпѣ и изпо-
вѣда своя грѣхъ:

— Вѣрвай ми, Митко, върна
го, ей тѣй, безъ да ща. Навикъ,

казвамъ ти. Ако знаешъ, по-
видя нѣщо и протегна
взема, вжтре въ мене, тѣй
вика: остави, не го пипай!
пуста ржка, навикнала ко-
бере го... Но отъ сега нѣма
дяволътъ на две — нѣма
ла глупости! Засрамихъ се
човѣка... Но вѣрвай ми,
ти си заможенъ човѣкъ, въ
въ гроба на старитъ! Откри
и не ще пипна нищо. Да
съхнатъ ржцетъ, ще ги стрѣ-

Следъ тая изповѣдь бай
въздъхна съ облекчение
ствува, какъ отъ грѣба му
че ли свалиха сто оки...
Стана му лекичко на души-
достно, поразвесели се, па
съ скрита радостъ, откри
ца на единъ другъ свой

— Ехъ, какъ да тика
то е малко срамно и не
ала пусти навикъ... Но

КАКЪ СМЕ ПРАЗДНУВАЛИ СВ. СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ ПРЕЗЪ РОБСТВОТО

Ето какъ описва в-къ „Добруджански гласъ“ празнуването на св. св. Кирилъ и Методий въ гр. Добричъ, презъ 1936 г.

Единъ отъ май-хубавитѣ дни презъ тази пролѣтъ, сякашъ, че и природата празнува.

Всички български магазини и работилници сж затворени и града има празниченъ видъ. Много врати и домове сж укичени, зданията на българските частни училища сж красиво декорирани съ зеленина и венци.

Отъ рано главнитѣ улици се запълниха съ народъ, а когато гръмна музиката на Българската Частна Мжжка гимназия сърдцата затуптѣха и двора на катедралната църква „Св. Георги“ се препълни отъ хора, които все приждаха.

Тържествената служба бѣше извършена отъ свещ. Алекс. Тонковъ и свещ. Павелъ Атанасовъ, дошълъ нарочно за нея отъ с. Езибей. Съюзенитѣ хорове отъ учащи се, „Св. Георги“ и „Св. Троица“, подъ диригентството на г. Ат. Бъчваровъ даваха отговоритѣ.

Въ 10 часа тръгна процесията въ следния редъ: иконитѣ на двамата братя, хоругвитѣ и кръста, двамата свещеници българи въ одеждитѣ си, управителното гѣло на Българското Културно Общество, редакторитѣ на в-къ „Добруджански гласъ“ и представители на Дамката и Театрална секции къмъ Б. К. О., музиката на Българската гимназия, съюзенитѣ хорове подъ диригентството на г. Ат. Бъчваровъ, ученицитѣ отъ българскитѣ частни училища и многохилядниятъ народъ. Манифестацията бѣше грандиозна, бѣше внушителна. Разливаха се можущитѣ звуци на музиката, съгласена отъ бодритѣ ученици на нашия пръвъ просвѣтенъ институтъ, хора пѣше съ небивало въодушевление марша на светитѣ просвѣтителни, който се подемаше отъ хилядото мноюество и ехото му се отекваше изъ безкрайната ширъ на нашето родно поле.

Въ много, много очи имаше сълзи.

Господи, какво ставаше съ този народъ?!

Когато процесията пристигна въ мѣстността „Гази-Баба“, тукъ имаше събранъ много народъ, дошълъ отъ селата, дори и отъ най-далечнитѣ въ окръга. Снеха си калпацитѣ селянитѣ и се закрѣстиха. Много гърди дълбоко въздишаха.

Подъ великолепно украсения импровизиранъ павилионъ започна молебена. Тукъ дойдоха г. г. Е. Войнеску — окръженъ управител, Диом. Попеску — кмета на града, кап. Стойческу

— представител на г. ген. Хермезу, начасника на гарнизона, г. Боршару — полицая на града и представители на всички на родностни малцинства, съ изключение на турцитѣ. Молебена се извърши отъ българскитѣ свещеници, въ присѣствието на нѣколко румънски попове.

Учителя по богословие г. Д. Денчевъ говори на румънски, подчертавайки признателността, която румънския народъ, служилъ си въкове съ кирилицата, дължи на двамата равноапостоли. Хубаво говори на български г. Ст. Ивановъ, директора на Бълг. Мжжка гимназия.

Бълг. Култ. Общество даде обѣдъ на официалнитѣ лица и учителитѣ.

СВОБОДНА ТРИБУНА

ПОЗЕМЛЕНИЯ ВЪПРОСЪ ВЪ ЮЖНА ДОБРУДЖА

Презъ ромънското робство, въ южна Добруджа сж извършени голѣми неправди съ населението. Първо, на всички българи по начало е отнета по една трета отъ недвижими имоти. Независимо отъ това, бѣха конфискувани имотитѣ на всички ония, които сж били прокудени отъ роднитѣ имъ мѣста. И на трето мѣсто, бѣха конфискувани и имотитѣ на всички лица, които не сж можали да „представятъ“ документи за право на собственост, при комасацията на земитѣ презъ 1935 година. И най-после, освенъ тоя грабежъ на земята на българското население при комасацията, бѣха раздадени най-долнокачествената и неплодородна земя. мѣста стрѣмни, каменисти и мжчно обработваеми. Напротивъ, на цинцаритѣ-колонисти бѣха дадени най-хубавитѣ, сочни и плодородни мѣста. Чрезъ колонизирането на цинцаритѣ румънската властъ е цѣлела да прогони българския елементъ отъ Южна Добруджа, да конфискува тѣхнитѣ имоти и по тоя начинъ да заздрави властта си въ тая хубава и отъ въкове българска земя. Цѣли села бѣха прогонени и жителитѣ принудени да напуснатъ бащинскитѣ стрѣхи и да търсятъ подслонъ въ вътрешността на отечеството. Това румънцитѣ сж постигнали чрезъ тормозъ, побойща, убийства и най-безчовѣшки издева-

Мнозинството почти изцѣло остана тукъ и се отдаде на празнуване. Разлюлѣха се кръшши български хора и игри. Неуморнитѣ лѣвоове отъ нашата гимназия свирѣха непрекъснато. Ентузиазма растѣше все повече и повече.

Вечерта ученицитѣ по свой начинъ и съвсемъ неочаквано направиха величествена манифестация изъ улицитѣ на града. Нашата дивна, нашата пламенна младежъ внушително викаше „ура!“, а когато бѣше срещнатъ нѣкой отъ заслужилитѣ български дейци биваше предметъ на спонтанни овации и чествания.

Младежта отъ Добричъ отпразднува достойно своя празникъ!

телства отъ страна, именно на колониститѣ. Последнитѣ сж били страшилището за българитѣ въ Добруджа. За да не бѣда голословенъ ще посоча единъ достатъченъ примѣръ. Населението на с. Хотулджа, Куртбунарско, презъ робството било прогонено всѣцело и имотитѣ му конфискувани и раздадени на колониститѣ. И кучетата ни избиха, казваще единъ селянинъ за върналъ се сега въ родното си мѣсто.

Ето неправдитѣ извършени отъ румънската власт!

Днесъ населението на Южна Добруджа се надѣва, че родното правителство ще вземе при сърдце тоя наболялъ въпросъ и ще му даде правилно разрешение. По силата на наредбата на Почитаемия Министерски Съветъ на преселницитѣ отъ Северна Добруджа ще се раздаватъ имотитѣ оставени отъ колониститѣ и то „декаръ за декаръ“.

Б. Р. Даваме мѣсто на горната статия, която е въ духа на едно изложение, което получихме едновременно съ нея.

Дължимъ да подчертаемъ, че много отъ въпроситѣ, повдигнати тукъ, сж вече изяснени, както отъ нашата уводна статия отъ предишния брой, така и отъ изявленията на комисаря за Добруджа, г-нъ Ц. Каракуневъ.

ПАЗЕТЕ РОДИНАТА !

бранъ човѣкъ. Отъ малкъ... Пакъ тази пуста рѣка — и той удари ржката си о сандѣка на колата — отъ малкъ, казвамъ ти. Оженитѣ се, завѣдихъ челядъ, Богъ да имъ даде животъ и здраве, но пусти мой навикъ! Не знамъ какъ да ти кажа, но ей тъй, кога види жена, ще ми се да... То хубостъ да се гледа не е грѣхъ, но очи гледатъ, сърдце иска, тупти, ще се прѣсне... Ти „Митко“, тъй като видишъ нѣкоя напета синковича, тъй, кога чувашъ да шумолятъ ония ми ти пѣстри поли, не ти ли става нѣщо на сърдцето, тъй, не ти ли се примрежватъ очитѣ, а?...

И бай Доню, добриятъ и навниятъ бай Доню, разпрати, откри цѣлата си душа предъ своя селянинъ. То бѣше приказка, чудно хубава приказка, живѣна и изживѣна отъ бай Доню, безкрай-

на приказка, която не се свърши дори когато влѣзѣха въ село и се раздѣлиха съ Митко. — Колко, колко още имамъ да разказвамъ азъ? Но другъ пътъ...

Нѣколко дни следъ това, една хубава привечеръ, бай Доню се бѣ изправилъ до дуvara и доволенъ, веселъ, подмѣташе шеговити думи на минаващитѣ за кладенеца моми и булки. Гласно се смѣеше бай Доню, смѣеха се момитѣ и булките.

— Ех! Стано, гюзелъ Стано, най-лъщятъ твоитѣ менци. Лъщятъ, горятъ!...

Но въ това време отъ де се зададе пусти Митко? Престана звънливиятъ смѣхъ на момитѣ, не се смѣ и бай Доню — каточели нѣкой го халоса по главата. И за какво? За единъ искривенъ, нищо и никакъвъ, вратникъ.

— Бай Доне, бе — намръщенъ и навѣсенъ запита Митко — нашиятъ вратникъ да не би да е тадыва, у васъ?...

— Вратникъ ли? — заплете се бай Доню — тъй кажи бе чоджукъ! Чудя се чий ще бѣде... Тука е. На! Пуста биволица, вълци да изядатъ главата й, да вземе да се чеше, па да заврѣрогитѣ си въ вратника и да го повлече чакъ въ двора!...

Но отъ тази вечеръ въ сърдцето на бай Доню, сякашъ змия се сви. Заболѣ, легна. Закѣлна се, зарече се и предъ свещеника, че се отрича отъ пустия си навикъ, но бѣше късно.

Не се мина много и се пресе-ли въ царството небесно — Богъ да го прости. Добъръ бѣше бай Доню и всички го уважаваха...

Я. Калиакренски

СВЕЩЕНИЯТЪ ОГЪНЬ

До Негово Величество
БОРИСЪ III
Царя на всички българи

Придружително писмо отъ Варненско-Преславския Митрополитъ ЙОСИФЪ

ВАШЕ ВЕЛИЧЕСТВО,

Въ присѣствието на голѣма частъ отъ Преславската околностъ, народъ, народни първенци и нарочнитѣ пратеници отъ столицата, днесъ 18 май, недѣля — 6 часа сл. пладне 1941 година, отслужихъ Велика вечеря съ благодарственъ молебенъ въ храма-паметникъ на стария Преславъ; следъ което взехъ една частъ отъ елѣя, намиращъ се въ кандилото на свещения огънь и го вложихъ въ изпратеното ми отъ Ваше Величество специално кандило, което лично запашихъ отъ свещения огънь и го връчихъ на пратеницитѣ, за да го поднесатъ лично на Ваше Величество.

Следъ обща къмъ Господа Бога молитва, факленосцитѣ и хранителитѣ на елѣя потеглиха въ 7.50 часа следъ пладне за столицата, изпратени тържествено и радостно отъ всички присѣстващи.

Ваше Величество,

Отъ националната мистика и величието на древния Преславъ и отъ красотата и оларната тишина на Патлейна е съчетанъ елѣя, който дава свещения и неугасимъ огънь на българския духъ.

Свещенъ е огънятъ на Преславъ, защото светецъ е царьтъ и святи велики сж мжжетѣ, които го запашиха въ душата на българския народъ.

Духоветѣ на Св. Царя Борисъ I и сподвижницитѣ му — народни съвети, духоветѣ на Симеона Велики и славнитѣ му боляри, бѣдятъ върху светото кандило, пазятъ и поддържатъ свещения огънь на древния Преславъ.

Отъ този елѣй преди едно хилядолѣтие Св. Царь Борисъ I изпрати за въковното българско кандило въ Охрида синъ.

И това кандило, запалено отъ Святога Климента Охридскаго до днесъ днешенъ гори и свѣти, топли и освещава души и сърдцата на нашитѣ братя отъ цѣла Македония.

Свѣтлината и топлотата на това кандило упазиха църковно-националния животъ на тамошнитѣ ни братя цѣлъ и неповреденъ.

Ваше Величество,

Дивенъ и великъ е Господъ и неизповѣдими сж Неговитѣ пѣтици!

Нему, — Господу Богу — било угодно, следъ едно цѣло хилядолѣтие народътъ ни да има Царь, който, като носи името на Св. Царь Борисъ I и като върви по пѣтя на неговия духъ, да стига славно съ скиптъра си до Охрида синъ.

Ваше Величество,

Богу било угодно следъ едно хилядолѣтие Вие да допълните съ сжщия елѣй на древния Преславъ сжщото въковно българско кандило — Охрида синъ.

Дано свѣтлината и топлотата на изпращания за Охридъ отъ Ваше Величество елѣй, благославяя и освещавъ отъ архиепископъ на сжщата родна църква, на която бѣ великъ архиепископъ Св. Климентъ Охридски, да гори и свѣти, да топли и освещава хилядолѣтно души и сърдцата на тамошнитѣ ни братя, за да могатъ и тѣ, въ свобода и съ радостъ, да творятъ величието и красотата на общата татковина — България свята.

Моля, Ваше Величество, да присмете това придружително писмо, като свидетелство предъ Васъ и предъ братята ни изъ Македония за това, че елѣя и свещениятъ огънь изхождатъ наистина отъ кандилото на древния Преславъ.

На Ваше Величество усърденъ молитвувателъ
(п.) + **ВАРНЕНСКИ И ПРЕСЛАВСКИЙ**
МИТРОПОЛИТЪ ЙОСИФЪ

Тази историческа грамота е написана художествено на пергаментна хартия отъ художника К. Жековъ съ красива църковно-славянска кирилица и богато украсена съ старобългарски орнаменти и плетеници, както на първата страница гдето стои надписка и така на вътрешнитѣ страници.

Грамотата е вложена въ кожена папка — подвързия сжщо на първата страница съ старобългарската бродерия най-тежкъ стилъ върху коприна. Кожената подвързия има червенъ цвѣтъ.

Важно! ПЕТЪРЪ **Важно!** ФОНЪ — **Важно!** КОСТОВЪ — **Важно!** ФЕТО

Искате ли хубаво дълготрайно
електрическо кждене — 8—10
месечно, съ най-хубавитѣ елек-
трикни доставени отъ София и
Варна, това само при П. КОСТОВЪ

П. КОСТОВЪ
ФОНЪ ФЕТО
срещу хотелъ България
Добричъ

АДВОКАТА
СТЕФАНЪ АТ. БУРГУДЖИЕВЪ

се завърна отъ обучение и започна
работата въ бюрата си
ул. Царь Борисъ III 56 — Добричъ 295—10—6

Печатница „Добруджански гласъ“

ДОБРУДЖАНСКИ
ГЛАСЪ

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

Ще идатъ децата на Добруджа...

По пакана на Министерството на народната просвета петдесетъ ученика отъ Добришката смѣсенa гимназия заминаватъ за София, за да пристѣствуватъ на тържественото отпразднуване на Св. Св. Кирилъ и Методия въ столицата.

Децата на новоосвободенa Добруджа ще занесатъ въ престолния градъ на своето отечество прѣстъ отъ светинята за всички добруджанци — могилата край градъ Добричъ, където шепата герои отъ 1916 г. отблъснаха десетократно по-многоброенъ противникъ и завещаха на бъднѣтъ поколения величавия символъ на българския всепобеденъ духъ.

Ще маршируватъ предъ своя Върховенъ вождъ синоветъ на родния ни край и въ разискрения погледъ, който ще Му отправятъ ще сътне лѣча на всеотдайната любовъ, която опазватъ сърдцата на всички добруджанци за своя любимъ Царъ — най-свидния имъ копнежъ презъ тежките дни на робство.

Ние всички съпровождаме нашия свидни лѣтовници съ възторгъ и дълбока въра, че тѣ достойно ще представятъ своя роденъ край.

Ние всички съпровождаме нашия свидни лѣтовници съ възторгъ и дълбока въра, че тѣ достойно ще представятъ своя роденъ край.

ВѢСТИ

— Утре „Добруджански гласъ“ ще излъже съ подбрано съдържание, посветено на голѣмия празникъ на българската просвета, който следъ редица години на тежка робия ще бжде празнуванъ за прѣвъ пѣтъ свободно. Ще бждатъ напомнени ония трогателни тържества, съ които българитъ отъ нѣвга поробена Добруджа честваха солунскитъ братя, ще бжде отдадено заслуженото почитание на всички ония, които издигаха факела на родното чество и писмо и държаха винаги будна народната съвестъ.

НА 22 т. м. 8 часа вечертъ въ салона на читалището „Йорданъ Йовковъ“, Общото търговско и занаятчийско сдружение уреждатъ сказка, ще говори финансовия инспекторъ г-нъ Димитър Райчевъ на тема „Приложението на закона за гербовия налогъ и закона за опрощаване глоби по сѣщия законъ въ Добруджа“. Желателно е присѣтствието на всички търговци, индустриалци, зт-

найтчи и заинтересовани граждани. Входъ свободенъ.

— СЪГЛАСНО постановлението на Министерския съветъ, протоколъ № 92, по изключение, до 11 октомврий 1941 година, се разрешава безплатно пушане на паша добитѣка на преселниците отъ северна Добруджа въ държавнитъ гори, безъ да се спазватъ нормитъ, предвидени въ чл. 110 отъ закона за горитъ. Броятъ на добитѣка е неограниченъ. Забранява се само пашата въ младитъ сечища.

— ВСИЧКИ собственици на моторни коли сж длѣжни найкъсно до 25 т. м. да се явятъ въ общината—финансовото отделение стая № 10, за да изплатятъ следуемитъ се държавни такси за притежаванитъ отъ тѣхъ моторни срдства, които имъ служатъ за собствени нужди, отдаване подъ наемъ, автобуси за общъ или частенъ превозъ на стоки и др.

Следъ 25 май такситъ се изплатятъ съ 50 на сто намаление.

Скрѣрна вестъ

Офицеритъ, чиновнитъ и войнитъ отъ 46-о военно окръжие сж прискрѣрне известиятъ за смъртъта на

Подполковникъ Михаилъ Мановъ Шоповъ

Началникъ на 46-о военно окръжие, който следъ продължително и тежко боледуване, почина днесъ 9 ч. въ ст. София. Участвувалъ въ войнитъ за обединението на племето, кавалеръ на офицерския орденъ за храбростъ.

Днесъ, когато заветнитъ идеали, за които той работи презъ цѣлия си животъ се осществяватъ; днесъ когато българскитъ войски освобождаватъ земитъ, гдето той лѣ кръвта си, днесъ когато той трѣбваше да живѣе, за да продължи дѣлото на Велика България, злата сдѣба му отреди този печаленъ жребий.

Членовеитъ отъ окръжнѣто сж тѣга въ срдцата ще си спомнятъ винаги за честната му и самоотвержена служба, като началникъ и за бащинскитъ му обноски съ подчиненитъ, които той привѣрза къмъ себе си.

Богъ да го прости!

Погребението ще се извърши на 22 май т. г. въ София.

Тленнитъ му останки ще се вдигнатъ отъ дома му, ул. „Ситняковъ“ № 3 — ст. София, въ 15 часа.

Отъ офицеритъ, чиновнитъ и войнитъ на 46-о военно окръжие

24 май 1941 г.

ЯПОНИЯ ПРЕДУПРЕЖДАВА СЪЕД. ШАТИ

Токио 21. (Домей) Днесъ японскитъ министъръ на външнитъ работи г. Матцуока води продължителенъ разговоръ съ американския посланикъ г. Гринъ, когато предупреди, че Япония не може да наблюдава спокойна всѣки американски опитъ да конвоиратъ търговски

НАЙ - ПОСЛЕ

и нашето гражданство бѣ щастливо да види чудеса невиджани до сега и остана съ незаличими спомени отъ видѣното въ музентъ на

г-нъ П. Папазовъ отъ гр. Пловдивъ, който не пощади време, трудъ и пари, установявайки на площада „Стария орѣхъ“ своитъ музеи, като определи по случай добришкия ланайръ минималенъ входъ: за възрастни 5 лв., а за учащи се 3 лв.

— ВЪ ГР. ДОБРИЧЪ се основа клоъ на Сдружението на стопанскитъ служители, подъ ведомството на Министерството на Търговията и Земеделието. Избраниятъ управителенъ съветъ, съ председателъ, Николай Геновъ, инспекторъ на мѣкарството при Областната стопанска дирекция въ Добруджа, реши да образува чиновнически столъ къмъ сдружението—една отъ най-належащитъ нужди за чиновницитъ отъ града на. Столтъ ще бжде откритъ найкъсно до края на месеца. Вториятъ повдигнатъ въпросъ бѣ за даването на помощъ на семействата на служителитъ.

— ВЧЕРА е избухналъ пожаръ въ фабриката на Гудевъ. При пристигането на пожарната команда горѣла е магазинътъ, където е била складирана вълната. Благодарение на взетитъ бързи мѣрки и усърдната работа на пожарникаритъ, огъня бива бързо потушенъ, загуби почти нѣма. Пожара се дължи, вѣроятно, на захвърлена угарка отъ цигара. Фабриката е била осигурена.

— СЪЮЗТЪ на Запаснитъ Войска: Запасни офицери, подофицери и бойци отъ фронта, поканва членовеитъ си да взематъ участие въ голѣмото народно празненство — Св. Св. Кирилъ и Методий и посрѣщането и изпращането на Свѣщениа огъня на 24 т. м. 9 ч. (утринята предъ седалищата на дружествата си, при облекло празнично, безъ знаме и декорации, а само съ съюзни значки— подофицеритъ съ калпакъ.

кораби за Англия. Не трѣбва да се забравя, че инцидентитъ породени отъ срещитъ на германскитъ подводници съ американскитъ бойни еденици ще доведатъ

неминуемо до война. Смѣта се, че тѣзи японски предупреждения сж накарали г. Рузвелтъ да отложи своята речъ отъ 14 май за 27 този месецъ.

РАЗМѢНЕНИ ТЕЛЕГРАМИ

По случай Тезоименния денъ на Н. В. Царъ Борисъ III патронния денъ на гимназията на 15 т. м. на изпратената телеграма отъ Смѣсената гимназия „Царъ Борисъ III“ гр. Добричъ до Н. В. Царя се получи следния отговоръ:

ДО Г-НЪ ПАРАСКЕВОВЪ

директоръ на смѣсената гимназия Добричъ

Благодаря искрено Вамъ, на учителитъ, ученицитъ и ученицитъ отъ повѣрената Ви гимназия за поздравитъ и благопожеланията по случай именинитъ ми день.

Цартъ

Ето текста на изпратената отъ гимназията телеграма:

ВАШЕ ВЕЛИЧЕСТВО,

Въ днешния тържественъ день, когато смѣсената гимназия „Царъ Борисъ III“ — Добричъ празнува Тезоименния денъ на Ваше Величество ведно съ своя патроненъ празникъ ние, учителитъ и учащитъ се при сжщата, се чувствуваме щастливи и горди да Ви поднесемъ нашия топли приветствия и благопожелания за здраве, щастие и дългоденствие!

Свещениятъ скиптеръ, носенъ отъ рѣцетъ на толкова велики български царе, се държи високо и съ достоинство днесъ отъ най-мѣдрия народенъ вождъ, Свободна златна Добруджа, увѣнчана съ вѣнеца на мъченичеството и славата, Ви изпраща своя горещъ и възторженъ привѣтъ.

Да живѣе нашиятъ любимъ и мѣдъръ Царъ!
Да живѣе нашата мила и скъпа Родина!

Отъ учителитъ и учащитъ се при Смѣсената гимназия „Царъ Борисъ III“ гр. Добричъ
ДИРЕКТОРЪ: (п) Ц. Параскевовъ

Авдуленско Селско Общинско Управление

Обявление
№ 1337

с. Авдула 16 май 1941 година

Авдулското селско общинско управление. Куртбунарска околия обявява на интересующитъ се, че на 15 день отъ публикуването настоящето въ в-къ „Добруджански гласъ“, ще се продаде на публична продажба една безстопанствена крава на 3 години, косъмъ сиво-черъ, съ белези— дѣсноото ухо отзадъ работшъ, задържана въ загоната на общината. Желющитъ да се явятъ на горната дата и наддаватъ. Законъ за Б. О. П. е задължителенъ.

Всички разноси по търга, публикацията сж за смѣтка на купувача.

Кметъ: ГЕОРГИ КОСТОВЪ НЕДѢЛЧЕВЪ
Секр. бирникъ: АТАНАСЪ ХР. АТАНАСОВЪ

НОВО! НОВО! НОВО!

Съобщаватъ на гражданството, че поради изселване премѣстихъ магазина и трикотажната работилница „ЗЛАТНА ДОБРУДЖА“ отъ гр. Габрово въ градъ Добричъ на ул. „ЦАРИЦА ИОАННА“ № 1 въ зданието на Илия Пѣевъ.

Изработвамъ всички видове трикотажъ и поржчи. Специаленъ отдѣлъ санаториумъ за болни чорапи (изкръпанене и репризирание) ловене бримки и подшиване на разни видове коприненъ трикотажъ на специални машини.

Търговия съ разни видове вълненъ и памученъ трикотажъ вълнени прежди, галантерия и др.

МАГАЗИНЪ И РАБОТИЛНИЦА
Иванка Кр. Николчева „Златна Добруджа“
231 — 5 — 4